

حسینیه آیت‌الله حق‌شناس | دین و زیبایی‌های آن ۵-

پناهیان: شرکت غیرمسلمانان در پیاده‌روی اربعین فقط به خاطر زیبایی و شکوه آن است/ برتری

زیبایی‌های معنوی از زیبایی‌های مادی

پناهیان: در مراسمی مانند پیاده‌روی اربعین از گوشه و کنار دنیا کسانی شرکت می‌کنند که مسلمان نیستند؛ و فقط به دلیل زیبایی و شکوه اربعین و مراسم زیبای زائران ابا‌عبدالله‌الحسین(ع) در این مراسم شرکت می‌کنند. در جهان، خبری نیست. در مقایسه بین زیبایی‌های معنوی با زیبایی‌های مادی، نمی‌توان زیبایی‌های مادی را ترجیح داد؛ مگر در مورد کسی که عقده‌ای باشد و از نظر روانی دچار بیماری شده باشد.

بخش‌هایی از **پنج‌مین** روز سخنرانی حجت الاسلام و المسلمین علی‌رضا پناهیان در حسینیه آیت الله حق شناس با موضوع: **«دین و**

زیبایی‌های آن» را در ادامه می‌خوانید:

به نمایش گذاشتن زیبایی دین بر عهده مؤمنین است / هر یک از ما باید پیام‌آور زیبایی‌های دین در محیط خود باشیم

- در جلسات قبل بیان شد زیبایی دین یک حقیقت بسیار مهم است و درک این زیبایی شاخصی برای این است که آیا ما حقیقتاً از ایمان لازم و کافی برخوردار هستیم یا خیر؟ اگر ما مؤمن هستیم باید زیبایی ایمان را درک کنیم. نقطه مقابل این زیبایی، درک زشتی کفر و فسوق و عصیان است. فواید اجتماعی درک زیبایی دین بیان شد. جهان ما، جهانی پر از رقابت بین زیبایی ایمان - که زیبایی حقیقی است - با زیبایی کفر - که زیبایی تخیلی است - شده است.
- در این جهان پر از رقابت بین این دو زیبایی، شما سربازان ارتش اسلام هستید که باید زیبایی اسلام را به نمایش بگذارید و این امر بر عهده مؤمنین قرار داده شده است. هر کدام از ما باید پیام‌آور زیبایی‌های دین در محیط خود باشیم. این کار باید وظیفه‌ای بسیار مهم تلقی شود. کسی نباید به این موضوع بی‌اعتنا باشد؛ کسی که بی‌اعتناست در قیامت کمبود و حسرت آن را احساس خواهد کرد؛ کمبود و حسرتی که غیرقابل جبران است. از طرف دیگر، کسی که خدمتی در جهت ترویج و نمایش زیبایی ایمان کرده است، از دیگران جلو خواهد زد؛ بدون آنکه کار آنچنان سخت و ویژه‌ای انجام داده باشد.

راه درک زیبایی دین چیست؟/ یکی از راه‌های مهم درک زیبایی دین، چشم بستن از زیبایی‌های دنیاست

- در این عرصه رقابت که بیشتر از منطقی و استدلال، زیبایی به کار دفاع از دین و ترویج دین می‌آید، ما باید اولاً زیبایی ایمان و دین را درک کرده و به دیگران هم منتقل کنیم. درک زیبایی دین بر عهده ماست. اما راه درک زیبایی دین چیست؟ یکی از راه‌های بسیار مهم آن چشم بستن از زیبایی‌های دنیا است. این امر یکی از راه‌های درک زیبایی دین است. کسی که قلب خودش را سرشار از زیبایی‌های دنیا کند، نمی‌تواند زیبایی ایمان را بچشد. پیامبر اکرم(ص) می‌فرماید: «مَنْ كَانَ أَكْثَرَ هَمَّهُ نَيْلَ الشَّهَوَاتِ نَزَعَ مِنْ قَلْبِهِ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ» (مجموعه ورام/ج ۱۱۶/۳). کسی که اکثر همش رسیدن به خوشی‌های دنیا باشد، از قلب او شیرینی ایمان کُنده می‌شود. او حلاوت ایمان را نخواهد چشید.
- در روایت دیگری پیامبر اکرم(ص) می‌فرماید: «التَّظَرُّ سَهْمٌ مَسْمُومٌ مِنْ سَهَامِ إِبْلِيسَ فَمَنْ تَرَكَهَا خَوْفًا مِنَ اللَّهِ أَغْطَاهُ اللَّهُ إِيمَانًا يَجِدُ حَلَاوَتَهُ فِي قَلْبِهِ» (جامع الاخبار/۲۹۳). نگاه، چشم چرانی و چشم گرداندن به سمت زیبایی‌های دنیا، تیری از تیرهای ابلیس است. کسی که چشمش را از این زیبایی‌ها ببندد، خدا به او ایمانی می‌دهد که حلاوت آن را در قلب خودش احساس می‌کند.

یکی از آسیب‌های ماهواره، برداشته شدن حلاوت ایمان از قلب است

- یکی از آسیب‌هایی که ماهواره برای مردم دنیا داشته است، سرگرم کردن آنها به زیبایی‌های دنیا است که شیرینی ایمان را از دل برمی‌کند. مواجهه با ماهواره نیاز به یک موج مردمی دارد و با قانون قابل کنترل نیست؛ البته قانون یک کار حداقلی انجام داده و وظیفه خودش را انجام می‌دهد و ممنوعیتی را قرار می‌دهد تا قبح این کار نریزد. باید به آشنایان و اقوامی که اهل ماهواره دیدن شده‌اند، خطر آن را گوشزد کرد. خطر آن این است که شیرینی ایمان چشیده نمی‌شود و حلاوت ایمان از قلب می‌رود، بعد از آن چه باید کرد؟ اگر حلاوت ایمان از بین برود با چه چیزی می‌توان سرگرم شد؟

حلاوت ایمان بسیار بیشتر از حلاوت دنیا است/ زیبایی‌های ظاهری دیگر نمی‌تواند غربی‌ها را سرگرم کند

- مزه حلاوت ایمان خیلی بیشتر از حلاوت‌های دنیا است. امیرالمؤمنین(ع) در یکی از کلمات حکمت‌آمیز خود می‌فرماید: «زِينَةُ الْبُاطِنِ أَجْمَلُ مِنْ زِينَةِ الظَّوَاهِرِ» (غررالحکم/۳۹۳). زیبایی باطنی خیلی بیشتر از زیبایی ظاهری است. ماهواره‌ها و فیلم‌های غربی خیلی تلاش می‌کنند تا زیبایی ظاهری را منتقل کنند ولی ما زیبایی‌های باطنی بسیار فوق‌العاده‌ای در دین خود داریم که روزی جهان را فتح خواهد کرد. غرب امروزه به ته خط رسیده است. زیبایی‌های ظاهری دیگر نمی‌تواند غربی‌ها را سرگرم کند، آنها منتظر جرقه‌ای از طرف ما هستند.

شرکت غیرمسلمانان در پیاده‌روی اربعین فقط به خاطر زیبایی و شکوه آن است/ زیبایی‌های معنوی برتر

از زیبایی‌های مادی هستند

- در مراسمی مانند پیاده‌روی اربعین از گوشه و کنار دنیا کسانی شرکت می‌کنند که مسلمان نیستند؛ و فقط به دلیل زیبایی و شکوه اربعین و مراسم زیبای زائران ابا‌عبدالله‌الحسین(ع) در این مراسم شرکت می‌کنند. در جهان، خبری نیست. در مقایسه بین زیبایی‌های معنوی با زیبایی‌های مادی، نمی‌توان زیبایی‌های مادی را ترجیح داد؛ مگر در مورد کسی که عقده‌ای باشد و از نظر روانی دچار بیماری شده باشد.

اگر هنرمندان بتوانند زیبایی معنوی را به نمایش بگذارند، مردم سراغ زیبایی ظاهری نمی‌روند

- هنرمندان ما هنوز به آنجا نرسیده‌اند که بتوانند زیبایی‌های باطنی را به نمایش بگذارند. اگر زیبایی‌های باطنی به نمایش گذاشته شود مردم از زیبایی‌های ظاهری دست برمی‌دارند. امروزه لذت بردن از انواع تفریحات گناه‌آلود به پایان خط رسیده است. اگر یک فیلم خوب ساخته شود و به مردم جهان ارائه شود، مردم زیبایی‌های ظاهری خود را دور می‌ریزند. اینکه در برخی از تعبیر ذکر شده که امر ظهور امام زمان(عج) یک شبه اصلاح می‌شود، می‌تواند به دلیل همین لذت نبردن از زیبایی‌های زندگی مادی باشد. مردم جهان از زیبایی‌های معنوی خبر ندارند.

این محبت‌ها به امام حسین(ع) و ابا‌الفضل‌العباس(ع) بعد از سالیان سال معجزه است

- غرب امروزه به انتهای کوچهٔ بن‌بست رسیده است. در عالم خبری نیست، فریب شیطان را نخورد؛ حریص نباش. زیبایی‌های باطنی قشنگ‌تر هستند. هیچکس نمی‌تواند علاقه‌ای را که ما به امام حسین(ع) و ابا‌الفضل‌العباس(ع) داریم، به کس دیگری داشته باشد. برای هیچکدام از هنرمندان مشهور و محبوب جهان اینطور نبوده است که وقتی می‌میرند، کسی تا یکسال برایشان گریه کند. این محبت ما به امام حسین(ع) و ابا‌الفضل‌العباس(ع) بعد از سالیان سال معجزه است؛ درحالی‌که نه فیلمی از آنها برای ما ساخته‌اند و نه آهنگی دارند که ما را به هیجان

بیاورند. اشک‌هایی که ما می‌ریزیم، بیشتر از سر محبت است، نه مصیبت؛ ما چون امام حسین(ع) را دوست داریم، طاقت شنیدن مصائب ایشان را نداریم. کار ما عشق‌بازی است نه عزاداری به معنایی که عوام آن را برداشت می‌کنند. لذا از مجلس امام حسین(ع) که برمی‌گردد، مسرور و سرحال هستی.

- امروزه دشمن در مقابل زیبایی جهانگیر امام حسین(ع) عاجز شده است. ولی متأسفانه ما این زیبایی امام حسین(ع) را به قدر کافی نمی‌فهمیم. ما یک ذره از این زیبایی را می‌فهمیم، چون دنیا هم برای ما زیبایی‌هایی دارد. درک زیبایی‌های دین منوط به این است که از زیبایی‌های دنیا صرف‌نظر کنی.

زیبایی‌های دنیا اصلاً در مقابل زیبایی‌های معنوی لذتی ندارند

- باور کن دنیا زیبایی ندارد. این کار، مبارزه با نفس هم نمی‌خواهد. به خودت بگو: من اگر به زیبایی دنیا چشم بدوزم، دیگر لذتی نخواهم برد. زیبایی‌های دنیا اصلاً در مقابل زیبایی‌های معنوی لذتی ندارند. لذت‌های دنیا برای انسان‌های عقده‌ای ممکن است لذتی داشته باشند. نشاط را باید از زیبایی‌های معنوی بدست آورد، اگر کسی اینجا نشاط پیدا کند، از لذت‌دنیوی هم بیشتر بهره می‌برد. حضرت علی(ع) می‌فرماید: **وَ اعْلَمُوا عِبَادَ اللَّهِ أَنَّ الْمُتَّقِينَ دَهَبُوا بِعَاجِلِ الدُّنْيَا وَ آجِلِ الْآخِرَةِ فَشَارَكُوا أَهْلَ الدُّنْيَا فِي دُنْيَاهُمْ وَ لَمْ يُشَارِكْهُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا فِي آخِرَتِهِمْ سَكَنُوا الدُّنْيَا بِأَفْضَلِ مَا سَكِنَتْ وَ أَكَلُوهَا بِأَفْضَلِ مَا أَكَلَتْ فَحَظُّوهَا مِنْ الدُّنْيَا بِمَا حَظَّ بِهَا الْمُتَرَفُّونَ وَ أَخَذُوا مِنْهَا مَا أَخَذَهُ الْجَبَّارَةُ الْمُتَكَبِّرُونَ ثُمَّ انْقَلَبُوا عَنْهَا بِالرَّادِ الْمُبْلَغِ وَ الْمُنْتَجِرِ الرَّايِحِ أَصَابُوا لَذَّةَ زَهْدِ الدُّنْيَا فِي دُنْيَاهُمْ؛** (آگاه باشید! ای بندگان خدا! پرهیزکاران از دنیای زودگذر به سلامت گذشتند و آخرت جاودانه را گرفتند. با مردم دنیا در دنیاشان شریک گشتند، اما مردم دنیا در آخرت آنها شرکت نکردند، پرهیزکاران در بهترین خانه‌های دنیا سکونت کردند، و بهترین خوراکی‌های دنیا را خوردند، و همان لذت‌هایی را چشیدند که دنیا داران چشیده بودند، و از دنیا بهره گرفتند آنگونه که سرکشان و متکبران دنیا بهره‌مند بودند. سپس از این جهان با زاد و توشه فراوان، و تجارتی پر سود، به سوی آخرت شتافتند. لذت پارسایی در ترک حرام دنیا را چشیدند، و یقین داشتند در روز قیامت از همسایگان خدایند، جایگاهی که هر چه درخواست کنند، داده می‌شود، و هر گونه لذتی در اختیارشان قرار دارد؛ نهج البلاغه/نامه ۳۷).

- مؤمنین در دنیا بیشترین لذت‌هایی را که مترفین ممکن است ببرند را می‌برند، و بلکه بیش تر. «مترف» کسی است که پول دارد و پولش را برای لذت خرج می‌کند، کسی که نگاه حرام دارد، کمتر لذت می‌برد. کسی که هم او شهوات است، کمتر لذت می‌برد. سیستم بدن انسان اینگونه است، این مسأله به اعتقادات هم مربوط نیست.

لذت معنوی، غم معنوی هم به دنبال می‌آورد

- لذت واقعی در لذت‌های دنیوی نیست. لذت در یک رابطه عاشقانه است که محبت در آن واقعاً فراوان باشد. ان شاء الله خداوند متعال این چنین محبتی را به ما هم بدهد. البته لذت معنوی که ببری، غم معنوی هم نصیب می‌شود. محبت و عشق معنوی که در دل بیفتد، فراق دردناک معنوی هم سراغت می‌آید.
- امام حسین(ع) خیلی عزیز دل اهل بیتش بود. اهل بیت امام حسین(ع) خیلی ایشان را دوست داشتند. امام حسین(ع) هم خیلی آنها را دوست داشت. کسی که خدا را دوست داشته باشد، اطرافیان و خانواده خود را هم خیلی بیشتر از معمول دوست خواهد داشت. آدمی که خداپرست نیست، اصلاً طعم محبت خانوادگی واقعی را نمی‌چشد، حالا امام حسین(ع) که از همه بیشتر خانواده‌اش و فرزندش را دوست دارد؛ در روز عاشورا چه صحنه‌هایی را باید شاهد باشد... لذت اهل معنی بیشتر است، عشقشان بیشتر است، غم‌های معنوی‌شان هم بیشتر است.

